

Darovitost

Vrsta: Seminarski | Broj strana: 7 | Nivo: Pedagoški fakultet

Kada govorimo o darovitosti, glavno pitanje koje nam se nameće je »što je darovitost«. Ne postoji jedan ispravan odgovor, već mnogobrojni i različiti odgovori koji uzimaju u razmatranje mnoge uvjete kao što su: vrijeme njenog javljanja (darovito dijete – odrasli stvaralač), karakteristike ponašanja ili predviđanje budućeg ponašanja (stvaralaštvo – potencijalna darovitost), vrstu ponašanja (opće sposobnosti – specifične sposobnosti), itd.

Različita shvaćanja darovitosti

Tijekom razvoja spoznaja o prirodi darovitosti mijenjala su se shvaćanja darovitosti. Budući da ona često paralelno egzistiraju, dolazi ponekad do nasporazuma, pa ćemo razmotriti svako od tih shvaćanja i njegovu današnju vrijednost među spoznajama o darovitosti.

Darovitost kao visoka opća intelektualna sposobnost (Terman)

Najstarije i najrasprostranjenije shvaćanje darovitosti proizlazi iz psihometrijske definicije inteligencije. Iz opažanja da se ljudska sposobnost snalaženja u različitim tipovima problema raspoređuje prema zvonolikoj krivulji (najviše ima prosječno uspješnih, a podjednak broj ispodprosječnih i iznadprosječnih pojedinaca) proizašla je mogućnost mjerjenja te sposobnosti – inteligencije. Razlike u sposobnosti moguće je mjeriti (brojem riješenih zadatka u testu), i izraziti kao kvocijent inteligencije (IQ – odnos mentalne i kronološke dobi). IQ prosječnog pojedinca je 100.

Po psihosimetrijskoj definiciji daroviti su oni pojedinci koji u testu inteligencije postižu rezultat što ga može postići do 2,5% pojedinaca u populaciji.

Testovi inteligencije mjere one sposobnosti koje pojedincu omogućuju da se snalazi u novim situacijama, da barata apstraktnim pojmovima i odnosima, apstraktnim simbolima, što mu pak omogućuje da stječe znanje ubrzano i s razumijevanjem.

Glavni prigovori ovoj definiciji darovitosti su:

Slaba prediktivnost

Upotrebom psihosimetrijskog kriterija može se dobro utvrditi »školska darovitost«, tj. sposobnost učenja lekcija i rješavanja testova. To je vrsta darovitosti koja naglašava receptivne i reproduktivne sposobnosti. Praćenje Termanove grupe su npr. pokazala da niti jedno dijete s tako strogo definiranim sposobnostima nije postiglo pravi kreativni rezultat koji bi bio svjetski značajan i poznat.

Neidentificiranje dijela darovitih

Ovim kriterijem se neće obuhvatiti mnogi pojedinci koji imaju mogućnosti da postanu kreativni stvaraoci, ali zbog specifičnih uvjeta razvoja to ne mogu pokazati. Tu pripadaju odgojno zapuštena djeca, djeca iz siromašnih, neobrazovanih ili nebriznih obitelji, djeca s teškoćama u razvoju, ukratko sva ona djeca koja ne postižu dobre rezultate u školskom učenju i grupno primjenjenim testovima inteligencije.

Ograničenje pojma darovitosti na spoznajno područje

Novija shvaćanja darovitosti proširuju se na sposobnosti i izvan spoznajnog područja, i postavljaju zahtjev da se »darovitim može smatrati dijete čiji rezultati u (svakom) potencijalno vrijednom području ljudske aktivnosti pokazuju konzistentno visok učinak«. Ti se rezultati često ne mogu iskazati u obliku uspješnosti u nekom testu, već se procjenjuje ponašanje, doprinos ili lakoća svladavanja određenog područja.

Prigovori IQ kao mjerilu sposobnosti

on je rezultat nejednolikog udjela različitih sposobnosti (isti se IQ može postići većim udjelom verbalne sposobnosti ili većim udjelom numeričke sposobnosti), pa zato ne može služiti kao osnova za specifično programiranje razvoja darovitosti;

----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE PREUZETI NA SAJTU. -----

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com